

Арбайтен!

№ 2 (2) 9 грудня 2008

Журнал про кар'єру та працевлаштування молоді

“Одного разу ми з Дідом Морозом...”
Як заробити на зимових канікулах?

› 6

Не можу довго всидіти на місці
або Чому я пішов з роботи?

› 10

Моя незвична робота

› 18

Дізнаємось про супровідний лист

› 28

Також читайте
у цьому номері:

Робота оператором call-центру в деталях

- База вакансій для молоді
- Можливість додати власне резюме
- Відео-портал працевлаштування та багато інших можливостей, які допоможуть знайти роботу.

Другий Арбайтен!

Зміст номера

4	➤ Колонка видавців
Опитування	22	➤ Робота у великій компанії
Маленькі історії про досвід молоді
5	➤ Фото номера
Тася Живкова	26	➤ Міні-інтерв'ю
МакДональдз проти call-центру
6	➤ Як заробити на канікулах?
Огляд можливостей для молоді	27	➤ Новини
Новини та події, пов'язані з кар'єрою молоді
10	➤ Чому я пішов з роботи?
Розповіді працівників та погляд HR-менеджера	28	➤ Розбір польотів
Дізнаємось про важливість супровідного листа
13	➤ Опитування
Чому ви пішли з останньої роботи?	38	➤ Форум GMC Junior
Лідери відповідають на запитання молоді
14	➤ Оператор call-центру
Розповідь про професію у деталях	34	➤ Кар'єрний гороскоп
Що чекає на твою кар'єру цими днями?
17	➤ Відкрий у собі талант
Поради від AIESEC		
18	➤ В Антарктиду
перевертачем пінгвінів!
Моя незвична робота		

Професія

Про працю оператора call-центру у деталях розповідає журналістка, яка працювала на такій роботі.

14-16

Журнал "Арбайтен!"

№ 2 (2) 9 грудня 2008 р.

Засновники Віктор Тесленко та Микола Ніколаєв
Видавець ТОВ „Арбайтен Медіа”

Головний редактор Віктор Тесленко
Літредактор Тетяна Компаніченко
Над номером працювали
Кіра Георгієва, Катерина Нагорна,
Тетяна Рассовська, Анна Топіліна
Дизайнер Андрій Константинов, mint.com.ua
Корекція кольору Voodoo Production

Комерційний директор Микола Ніколаєв
Керівник проекту Максим Олешко

Контактна інформація
Телефон редакції: (044) 232-72-20
E-mail: letters@arbeiten.com.ua
Web-сайт: www.arbeiten.com.ua

Журнал виходить двічі на місяць.
Тираж 12500 примірників.

Адреса редакції та видавця:
03055, Київ, просп. Перемоги, 19, оф. 156
Адреса друкарні:
м. Буча, вул. Горького, 8, типографія Ієрогліф

Свідцтво про реєстрацію
Серія КУ №460-099 від 21.08.2008 р.

За зміст рекламних повідомлень, їх
достовірність та правомірність
відповідальність несе рекламодавець.

Колонка видавців

Вітаємо!

У другому номері „Арбайтен!” читайте про незвичайне. Спочатку наші журналісти запропонують вам стати Дідом Морозом або вожатим. Потім разом познайомимось із дівчиною-борсуком та хлопцем-вогнеметом. І на завершення влаштуємо маленьке змагання інтерв'ю „Фаст-фуд проти call-центру”.

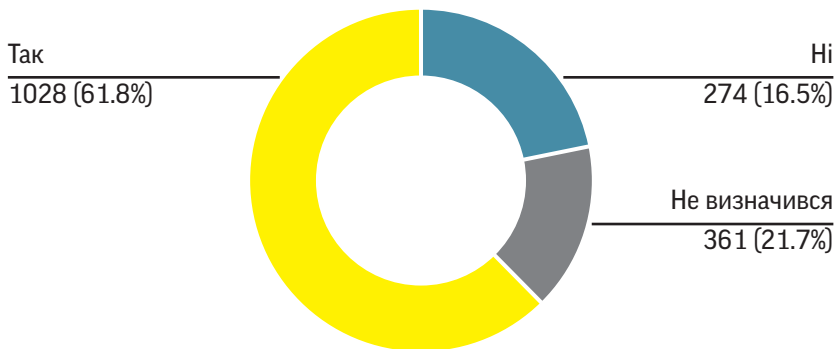
Пам'ятайте, що ви завжди маєте можливість завантажити електронну копію нашого журналу на сайті www.arbeiten.com.ua

Микола Ніколаєв та Віктор Тесленко

Опитування

Відповіді учасників групи „Робота для студентів” ВКонтакті

Чи збираєтесь ви працювати за фахом?

Дане опитування не є соціологічним дослідженням.

Адреса групи: <http://vkontakte.ru/club1393297>

Де нас знайти

Кращі навчальні заклади міста:
НТУУ „КПІ”, КНЕУ, НаУКМА, НАУ, КНУТД,
НУ ім. Т. Г. Шевченка, КНТЕУ, КНУБіА,
НПУ ім. Драгоманова, НУХТ, НАУУ (аграрний), КРОК

Клуби
Хліб, Грінвіч

Шукайте журнал „Арбайтен!” також у наших промутерів біля станцій метро та навчальних корпусів ВНЗ Києва

З питань розповсюдження
звертайтеся за телефоном
(044) 232-72-20

Тася Живкова

Перекладач

Тася працює перекладачем. Їй подобається, що у цій професії, як і, наприклад, у журналістиці, годують ноги. „Ти не знаєш, де опинишся у наступний момент. Сьогодні можеш сидіти на шкіряних сидіннях шикарного лімузіна, а наступного дня у цеху перекладатимеш німецьким промисловцям про принади української м'ясної промисловості. Одним з найцікавіших моїх професійних досвідів був переклад на виставці тонкощі обробки мороженої яловичої туші”.

Крім роботи перекладачем, Тася проводила екскурсії для дітей в Музеї Богдана та Варвари Ханенко. „Діти – найвдячніші слухачі”, – згадує вона. Також працювала аналітиком в агентстві, трохи занурилась у стан української металургії. Мала навіть досвід бюрократичного спілкування з податковою – працювала менеджером на шиномонтажі.

Але що вирізняє Тасю, так це активна участь у соціальній діяльності. Дівчина організовувала фестивалі „Білоруська Весна”, „Марш Свободи”, акції зі збереження Києва. „Вважаю, що соціальність – це те, за що ні в якому разі не треба отримувати гроші. Це робота, але свідомо безоплатна, на суспільство та себе”.

„Якось ми з Дідом Морозом...”

Як заробити на зимових канікулах?

Скоро, зовсім скоро наступить Новий Рік, пролетить час сесії і прийде довгоочікувана пора — зимові канікули. Багато кого цікавить питання, як витратити цей час з найбільшою користю — і відпочити, і заробити. Звичайно, можна вибрати одну з „перевіраних часом” вакансій — на зразок кур'єра чи оператора ПК, але ми підемо іншим шляхом і знайдемо для вас трійку найцікавіших робіт зимового сезону.

Казковий підробіток або трудові будні Дідів Морозів

Актуальним способом підзаробити в передноворічну пору є, звичайно, робота Дідом Морозом або Снігуркою. Ближче до Нового Року у будь-якому виданні, присвяченому пошукам роботи, з'являється багато вакансій цих казкових „спеціалістів”, і кожен може вибрати умови собі до смаку. Іноді від здобувача вимагається наявність професійного акторського досвіду, іноді — досвід роботи Дідом Морозом або Снігуркою в минулому, але найчастіше не вимагається нічого, крім бажання підробити і готовності присвятити цьому свій передноворічний час. Перевагою, звичайно, є наявність відповідного робочого одягу, але якщо його нема — невелика біда: по-перше, завжди можна знайти пропозиції, де костюм надається, а по-друге, легко розшукати потрібні речі в прокаті. Оля Січова, студентка п'ятого курсу і Снігурка з багаторічним стажем, зазначає, що найзручніше працювати не поодиночці, а в парі „хлопчик-дівчинка”: „Коли ти давно знаєш „свого” Діда Мороза, працювати значно легше, імпровізації вдаються краще і, взагалі, це прекрасний спосіб весело і корисно провести час із другом!”

Святкові будні у Дідів Морозів та Снігурок продовжуються найчастіше з 26 грудня по 7–9 січня. Існує декілька різновидів такої праці: одні Діди Морози працюють з дітьми, інші з дорослими; деякі

вітають малюків індивідуально, інші підробляють масовиками-вітівниками на дорослих корпоративних вечірках. Дуже популярним також є варіант роботи в школах і дитсадочках. Характер роботи в основному залежить від організації, яка вас наймає. Якщо ж ви прагнете до незалежності, можете спробувати працювати самотужки — для цього вам доведеться обійти навколишні школи, садочки, обдзвонити батьків знайомих дітей, дати оголошення в газету або в інтернеті. Але не дивуйтесь, якщо вам відмовлять — більшість освітніх організацій давно мають „своїх” Дідів Морозів або працюють лише з відомою фірмою-організатором свят. „Одного разу ми з Дідом Морозом пробували працювати окремо, але майже всюди, куди звертались, вакансія вже була закрита. Довелось скористатись послугами агенції, яка працювала з нами в минулому”, — розповідає Снігурка Ольга. Тож краще, мабуть, не ризикувати. Щодо платні, розмір грошової винагороди коливається за-

лежно від часу роботи — чим ближче до свята, тим більше дохід. Робота в новорічну ніч оплачується за високим спецтарифом. Возять „працівників бороди і посоха” найчастіше на автомобілі, тому за день побувати можна багато де: „В новорічний вечір ми встигали зробити десять виїздів”. До речі, оголошення про пошук водіїв в новорічні свята зустрічаються частіше саме з цього приводу. Отже, якщо

**Святкові будні у
Дідів Морозів та Снігурок
продовжуються найчастіше
з 26 грудня по 7-9 січня.**

маєте доступ до автомобіля, заробіток може підвищитись.

Тож, працюючи Дідом Морозом або Снігуркою, ви зможете не тільки гарно провести передноворічний тиждень, але й заробити. Хоча не варто забувати про „професійну хворобу” юних і не дуже казкових героїв — де б ви не опинились, привітні та хлібосольні господарі обов'язково захочуть почастувати вас з новорічного столу, і що найнебезпечніше — налити „зовсім трішечки” за Новий Рік, за Старий Рік, за здоров'я та за знайомство, — після декількох візитів це може серйозно позначитись не тільки на працездатності, а й на здоров'ї. Якщо наше попередження вас не злякало, маєте ще достатньо часу, щоб стати справжнім Дідом Морозом чи Снігуркою і нести новорічний настрій в люди.

Людина з натовпу або актор на годину

Звичайно, ця робота не так прив'язана до певного сезону, як попередня, але вона надає хороший спосіб підзаробити на канікулах, по-перше, не витрачаючи багато часу, по-друге, займаючись дечим значно цікавішим за звичайне промоутерство чи кур'єрство. Якщо ви бажаєте побачити своє обличчя в кіно чи на телебаченні — ця можливість саме для вас. Що б не казали про занепад кіновиробництва, зараз в Україні продовжує зніматися безліч кліпів, серіалів, рекламних роликів, ток-шоу, в які постійно потрібні, по-перше, люди для масовки, по-друге, цікаві „типажні” обличчя на певні ролі (іноді, навіть епізодичні з текстом). І зовсім не обов'язково мати „модельну” зовнішність — частіше бувають

потрібні найрізноманітніші типажі, тож цілком вірогідно, що під один з них підпаде й ви.

Павло Прокопенко, студент третього курсу, вже третій рік на канікулах активно бере участь в різноманітних зйомках, розповів про свій досвід пошуку такої роботи: „В Інтернеті існує декілька сайтів, присвячених підбору акторів, в тому числі масовки. Зазвичай я користуюсь

ними. Також допомогти можуть соціальні мережі, на зразок „Вконтакті”, де існують групи з оголошеннями на цю тему”. Цікаву вакансію знайти не так вже й складно, дещо складніше її обійняти. Для цього (якщо це не просто масовка „загального типу”, а більш-менш індивідуалізована епізодична роль) вам доведеться пройти кастинг. Щоб збільшити свої шанси на проходження, варто дізнатись про його умови якомога більше: для цього можна розпитати адміністратора проекту, поспілкуватися з його учасниками тощо. Зазвичай на кастинг запрошуються одразу декілька претендентів. Вони заходять у спеціальне приміщення, де відбірна комісія задає низку питань загального порядку, які частіше стосуються професійної діяльності, хобі та здібностей. На розповідь про себе виділяють 2–5 хвилин. Цей процес не дуже відрізняється від звичайного інтерв'ю при прийомі на роботу, тож будьте готові почути питання на кшталт „Назвіть свої позитивні та негативні якості” тощо. Манера трима-

тись перед комісією грає велику роль: наприклад, не можна дозволяти собі теревити в руках будь-які речі, відводити очі від очей співрозмовника,

сутулитись, гойдатись на стільці, але й займати дуже неапружені пози теж. Запорукою

вдалого кастингу є, по-перше, природність поведінки, по-друге, поміркованість відповідей, а по-третє, вдалий зовнішній вигляд.

„Головне — не нервуватись, почувати себе вільно, і приймальна комісія обов'язково вас помітить!”, — впевнений Павло.

Оскільки кастинг для масовки чи „мовчазних” ролей другого плану скоріше орієнтується на зовнішність, найбільшу увагу слід приділити саме їй. Одяг має відповідати меті кастингу, але ви ще маєте почувати себе в цьому одязі впевнено та комфортно. Запам'ятайте, що ефектний, але незручний костюм, неминуче буде сприяти розсіюванню вашої уваги на непотрібні речі. Не варто також робити запаморочливих укладок: волосся

Зовсім не обов'язково мати „модельну” зовнішність — частіше бувають потрібні найрізноманітніші типажі

просто має бути чистим, макіяж — не яскравим. В одязі та прикрасах також не має бути ніяких над'яскравих кольорів, якщо, звичайно, це не було умовою кастингу.

Ще одним важливим моментом кастингу є самопрезентація, тобто коротка та дотепна розповідь про себе. Її варто підготувати заздалегідь, зробивши веселою та змістовною. Краще уникати довгих речень, „розумних слів” тільки заради самого факту розумності та самовихваляння. Говорить лише про те, що може зацікавити приймальну комісію: який у вас досвід в акторській сфері (якщо він, звичайно є, але підійде й участь у шкільному театральному гуртку), які у вас достоїнства, що підкреслює вашу індивідуальність тощо. „Не бійтеся жартувати та імпровізувати”, — радить Павло, — „найважливіше тут — це драйв, настрій, шоу.

Це не так страшно, як вам тільки що здалося. Насправді кастинг, хоча і є справою відповідальною, дуже цікавий, а крім того, дає незрівнянний досвід проходження різноманітних співбесід та інтерв'ю. Проминувши кастинг, вам залишається почекаати дзвінка співробітників агенції. А там — вуаля! — декілька знімальних днів і ви — невеличка теле- або кінозірка з кругленькою сумою в кишені!

Як бути другом дітей та заробляти відпочиваючи

Що може бути кращого, ніж провести декілька тижнів на природі, в живописній місцині або ж навіть з'їздити за кордон і... ще й отримати за це гроші! В наш час знову набувають своєї актуальності дитячі табори для відпочинку та оздоровлення, тож актуальним стає і „ностальгічний” студентський підробіток — праця вожатим. Так-так, на зимових канікулах табори також працюють, а оскільки цей факт відомий небагатьом, то і конкурс на посаду вожатого значно знижується порівняно з літніми місяцями. Як і кількість дітей, дозвілля яких ви будете опікувати. Отже, якщо ви відповідальні, вмієте спілкуватись із дітьми, любите колективний відпочинок, природу, багаття, страшні історії та інші атрибути табірної життя, то цей спосіб заробітку саме для вас.

Знайти роботу вожатого дещо складніше, ніж роботу, наприклад, Діда Мороза, але це того варте. Світлана Велика, студентка магістратури, провела попередні канікули вожатою в дитячому таборі в Карпатах і залишилась повністю задоволеною своїм вибором: „Коли шукаєш таку роботу, найкраще прямо звертатись до адміністрації табору, що тобі приглянувся, і саме там здобувати інформацію щодо наявних вакансій та вимог. Краще обирати табори з гарною репутацією серед батьків і високою оплатою — це в деякій мірі гарантує відсутність неприємних зустрічей з малолітніми злочинцями чи просто недбалістю та байдужістю керівництва”, — ділиться дівчина. Найчастіше табори відвідують діти віком від 7 до 14 років, але в більшості з них верхня планка віку — 17 років, тому будьте

готові, що ваші підопічні можуть бути ненабагато молодші за вас. Кількість дітей у вашому „загоні” може варіюватись залежно від табору, але найчастіше це п'ятнадцятеро на одного вихователя.

Якщо ви ніколи до цього вожатим не були, слід пам'ятати декілька правил поведіння з вашими малими підопічними: не встановлюйте з дітьми панібратських стосунків, вимагайте звертання на

Крім відповідальності, робота з дітьми — велике задоволення!

ім'я по батькові, не підвищуйте голос, не виділяйте улюбленців, не сваріться з іншими вожатими при дітях і не виносьте особисті питання за межі вашої кімнати, — це те основне, що зро-

бить ваше перебування в таборі приємним та комфортним. Щоб потоваришувати з дітьми і запобігти виникненню конфліктів, вожатий повинен також бути доброзичливим, тактовним та уважним до кожної дитини; вимогливим, справедливим та чесним; оптимістичним та життєрадісним. Список можна продовжувати, але головне в ньому — це любов до дітей, відповідальність та стриманість. Коли ви на правах старшого маєте справу з великим дитячим колективом, помилки можуть коштувати дуже дорого. Але крім великої відповідальності, робота з дітьми — велике задоволення! Коли ще випадє можливість вночі розповідати страшлики, грати в інтелектуальні і не дуже ігри, а головне — почувати себе настільки дорослим і вагомим? „Цієї зими я обов'язково знову приїду в табір, де була минулого року, бо це, мабуть, найкраща робота, яку я колис мала”, — говорить Світлана.

Отже, приємних вам канікул!

Анна Топіліна

Агенція з підбору персоналу пропонує наступні вакансії:

Асистент менеджера

(код MI 104)

Повний робочий день, досвід роботи необов'язковий.

Касир

(код MTR 148)

Повний робочий день, досвід роботи необов'язковий.

Контент-менеджер

(код IM 459)

Повний робочий день. Наповнення інформаційними матеріалами корпоративного сайту.

Кур'єр

(код MO 142)

Гнучкий графік, досвід роботи необов'язковий.

Менеджер з продажу

(код MS 178)

Від 20 років, досвід роботи від півроку.

Менеджер інтернет-магазину

(код IM 460)

Наповнення сайту інформацією, консультації клієнтів, повний робочий день.

Мерчендайзер

(код MBM 279)

Контроль наявності продукції, викладення товару, можливо без досвіду.

Оператор Call-центру

(код MCLCT 542)

Гнучкий графік, досвід роботи необов'язковий.

Оператор Call-центру для проведення соціологічних опитувань

(код MCLCT 543)

Робота у другій половині дня та у вихідні, досвід роботи необов'язковий.

Офіс-менеджер

(код MO 143)

Дівчина від 20 років, досвід роботи від півроку, розглядаються резюме з фото.

Офіціант

(код MHRC 490)

Гнучкий графік, досвід роботи необов'язковий.

Промоутер

(код MB 647)

Від 15 гривень за годину, постійна робота у другій половині дня.

/ YR / Ukraine

**Резюме приймаються електронною поштою:
apply@yr-ukraine.com**

У темі листа обов'язково вказуйте назву та код вакансії

Не можу довго всидіти на місці...

або Чому я пішов з роботи?

Одна справа роботу знайти, інша — на ній втриматись. Дуже часто праця, яка здавалася цілком задовільною, а то й ідеальною, під час співбесіди у відділі кадрів, починає дратувати вже через кілька місяців. І наче б то з колегами та керівництвом все гаразд, розклад вдалий, офісна кава — смачна. А руки вже тягнуться до сайту працевлаштування...

Зненавидіти роботу можна з різних причин. Кадровики запевняють: хрюпають офісними дверима здебільшого через недостатню зарплатню. Проте знаходяться й такі, які змінюють роботу без очевидних на те причин.

— Більше десяти місяців просто не можу працювати на одному й тому самому місці. Наче зачарований термін: 10 місяців — і все, — пояснює 25-річна киянка Оля причину своїх офісних мандрів.

На першій роботі, яку Оля знайшла одразу ж після закінчення інституту, виконувала дрібні адміністративні обов'язки. Працювала з 9-ої до 6-ої у невеличкій фірмі в центрі міста. До роботи діставалась за 10–15 хвилин. Офіс функціонував у „розслабленому” режимі — бувало, за день Оля відсилала лише кілька листів та відповідала на пару дзвінків.

— Тут можна було знудитися набагато раніше. З кар'єрними перспективами — туманно, з особистісним розвитком — ще страшніше. В якийсь момент відчула, що просто тупію. Написала заяву „за власним бажанням” і вирушила на пошуки іншого місця.

На другій роботі Олі доручили рекламний проєкт. Вона працювала над ним більше півроку. Усе складалося начебто непогано — з обов'язками справлялася, з колективом дружила, зарплатню отримувала регулярно.

— Через десять місяців відчула, що все — не можу. Відмовилася від другого проєкту і пішла. Начальник кликав назад, обіцяв навіть підвищення. Але я вже просто бачити не могла той офіс.

Схожа історія сталася і з третьою роботою. Однак Оля запевняє, що така ситуація абсолютно не турбує її.

— Я пишу музику... Це моя головна турбота, мій найбільший пріоритет. Навіть якщо я звільнюся з усіх можливих робіт, моя улюблена справа назавжди залишиться зі мною.

На нинішній посаді менеджера проєкту Оля працює вже третій місяць. Йти поки що не поспішає.

— Подивимось, як воно буде. Сидіти без роботи я поки що не можу собі дозволити. Ще й криза ця... А тут непогані перспективи. Так чи інакше, у мене ще цілих сім місяців.

Закінчивши філфак, Марина, 27 років, подалася викладати іноземну мову в одному з потавських ліцеїв. З купую свіжих ідей та ентузіазмом взялася за викладання у старших класах.

— Перші кілька тижнів я просто лігала на роботу. Мені було легко працювати з дітьми, їм — цікаво. Я розробила власну методику: ми слухали багато пісень, дивилися фільми...

Ентузіазму Марини колеги не поділяли.

— Дитино, не вигадуй, давай їм вправи з підручників і залиш у спокої шкільний ксерокс!

Від колективу, в якому усі одне одного знали по 10, а то й по 20 років, Марина одразу відмежувалася. На вчительські посиденьки намагалася не ходити, колег не обговорювала.

— Якось зайшла з уроку до вчительської і чую: „та вона тільки з інституту — уся з себе розумна,

підручники дітям інші замовила, пісні з ними якісь слухає..." Ходила роздратована — усі наче й посміхаються, а кожний собі думає: диви, яка, прийшла тут!

За багато років в ліцеї склалися свої неписані правила, про які Марині ніхто не розповідав.

— На щоденних вчительських зборах треба було конспектувати директора. Я була просто в шоці! Причому викладачі, які старші за нього, мали вставати з місця, коли розмовляли з ним. Я просто перестала ходити на ті збори. Все одно там нічого важливого не розповідали.

За кілька тижнів вчителі почали чіплятися до Маринино зовнішнього вигляду. То занадто яскрава блузка, то закоротка сорочка.

— З сорочкою взагалі смішно вийшло. Вона в мене підскакує, якщо піднімати руки і трохи видно живіт. Але зовсім трохи. У вчительській мені сказали, що я показую дітям пупа! Насправді ж оголявся якийсь сантиметр тіла.

Останньою краплею стало навантаження. Завуч, не питаючи Марину, переводила до неї в групу по кількох учнів з різних класів.

— Приходжу на урок, а в мене кожного разу якісь нові обличчя. У всіх в групах до десяти учнів, а в мене — 16–17, а в деяких і 20! Ще й класи мені давали маленькі. Намагалася домовитися з кимось, помінятися на пару уроків класами, так ніхто не погоджувався. У кожного класного керівника своя кімната, і навіть якщо там три учні сиділи, зі мною все одно не мінялися.

Про ставлення до здобувачів, які змінюють місце роботи, принаймні, тричі на рік розповіла

Тетяна Федотова

HR-менеджер компанії
Cogniance Inc.

До таких здобувачів ставлюся з пересторогою. Якщо, окрім цього, в резюме не зазначені необхідні навички та проекти, то на інтерв'ю, як правило, не запрошую. Якщо ж в резюме вказані більш-менш адекватні причини зміни роботи (наприклад, закрилася компанія чи проект) або ж в людини загальний досвід більше 3-5 років, і подане резюме кваліфікує його як „різкісного" спеціаліста, то припускаю, що щось могло трапитися в житті людини саме протягом останнього року. Отож, якщо все-таки запрошую на співбесіду, то уважно торкаюся цих питань, намагаюся зрозуміти, яких факторів більше — внутрішніх (конфліктність, низька мотивація до рутинної роботи тощо) або ж об'єктивних зовнішніх.

Чи порекомендували б ви таку людину в штат?

Досвід показує, що такі люди рідко є професіоналами. Професіоналізм — це не лише знання та навички в певній сфері, а також, що не менш важливо, — відповідні якості людини: вміння доводити справу до кінця, брати на себе відповідальність, включатися в роботу на всі 100% тощо. Людина, що стає змінює роботу, несе певний ризик і значні матеріальні та нематеріальні втрати пов'язані з цим — час на пошук та введення в справу нового спеціаліста, і звісно, кошти.

Чи часто працівники сфери ІТ змінюють місце роботи? Чому?

Так, доволі часто — раз на 1–3 роки, в середньому. Якщо людина пропрацювала в одній команді та в одному проекті 3–5 років, для нас це червоне світло: а чи зможе він навчитися новому? Як адаптується в нашому колективі? В ІТ треба доволі швидко рухатися — засвоювати нові технології та підходи. Тому, стоячи на місці, спеціаліст просто втрачає свою ринкову вартість. Гадаю, таке твердження справедливе й для інших сфер.

Коли мова йде про звільнення, і рішення доводиться приймати нам, а не позивачу, то головну роль, звичайно, відіграє продуктивність працівника. Пригадую випадок, коли змушена була звільнити людину, яка була надзвичайно неуважною та говіркою. Весь робочий час цього спеціаліста йшов на балачки та суперечки з колегами. Це усім заважало. До того ж в роботі він був страшенно неуважним. Жодні попередження та розмови тет-а-тет не діяли, то ж довелося попроситися.

Як часто, на вашу думку, можна змінювати місце роботи і чому?

Не частіше, ніж раз на рік, а краще — раз на 2–3 роки — за цей період можна не лише засвоїти те нове, що було запропоновано компанією, а й привнести своє бачення та реалізувати власні ідеї. Вважаю хорошим тоном, коли людина повідомляє про те, що починає шукати роботу і відкриває інформацію про причини цього. Це дає змогу начальникові піти на компроміс і знайти взаємовигідне рішення, а також скорегувати роботу компанії в подальшому.

Через чотири місяці Марина написала заяву. Діти просили лишитися, казали, що від них йде вже п'ята вчителька за 1,5 роки.

— А я згадала хлопця, який на першому ж уроці сказав мені: ви тут довго не витримаєте. Мовляв, ніхто не витримує більше півроку. Я тоді подумала, що він мав на увазі не витримаю учнів, гадала, залякує. А він таки мав рацію, я просто не бачила сенсу боротися з адміністрацією.

Зараз Марина викладає в одному з київських ВНЗ та на курсах іноземних мов. До цього півроку працювала в іншій полтавській школі. Пішла через низьку зарплатню. Каже, що у ВУЗі їй набагато комфортніше. Новаторство вітається, а в справі викладача практично не втручаються.

— Тут вже боротися доводиться з лінивими студентами, — сміється.

— Але я й досі згадую тих своїх перших учнів з ліцею. Іноді навіть жалкую, що пішла через адміністрацію. Школярі були здібні і дійсно хотіли вивчати мову.

24-річний Олексій чесно зізнається: усе життя мав проблеми з пунктуальністю. Спізнювався в школу, в інститут, на побачення, і, зрештою, на роботу.

— Я б не сказав, що це мене сильно турбувало, доки не пішов працювати у велику комп'ютерну компа-

нію. Із запізненнями там боролися суворо — вимагали пояснювальні записки і скорочували зарплатню. Але я й уявити собі не міг, що скоротити її можуть мало не на 80%.

За кожне запізнення керівництво вимагало пояснювальну записку. Якщо працівник її не надавав, увесь робочий день не зараховувався, навіть якщо запізнення було незначним.

— Кілька разів я писав ті записки, потім перестав. Обов'язки виконував добре і з проектом було усе гаразд. До чого тут мої півгодини, простояні в пробці? А коли прийшов отримувати зарплату просто прозрів. Грошей вистачило б буквально на самі цигарки.

З керівництвом Олексій не сварився. Разом з

другом написав заяву про звільнення. Каже, що в компанії такого ніхто не чекав.

— Я знав, що проект без нас не закінчать. Але й працювати на таких умовах не збирався. В результаті ми дійшли компромісу: я намагався не спізнюватися більше, ніж на 20 хвилин, і зарплату мені не скорочували. Однак, закінчивши проект, я все одно пішов.

Зараз Олексій працює вдома. Фріланс його цілком задовольняє — він нікуди не поспішає і нікому не пише пояснювальних записок.

— Я сам себе контролюю. Пунктуальність тут вже має інше значення: не вкладає в строки — не отримаю гроші.

Kira Geoprieva

**Кіт Василь вже скачав 15 гігабайт
з інтернету, і це лише початок місяця!**

**3 безлімітними 5-ма мегабітами за 100 гривень
від LocalNet ви можете з ним позмагатися!**

(044) 221 28 28
www.lan.com.ua
для мешканців Оболони

LocalNet

Шість відповідей

Чому ви пішли з останньої роботи?

Рома
3 курс

Я працював зі сценою, встановлював світло та звук. Робота подобалась, вона яскрава. Але я пішов через навчання.

Світлана
2 курс

Я працювала промоутером для „МТС”. Потрібно було стояти у касці та репетувати „Обережно!”. Знаєте, люк поставити та огородити стрічками... Треба було постійно носитися з жилеткою та каскою, бо їх ніде полишити. Пішла через постійні незручності з цими предметами. І ще, бо довелося стояти біля Політеху, де усі чіпляються з питанням „А правда, що ти — емо?” Їм якось зовсім не цікаво було слухати про „МТС”.

Богдан
2 курс

Я працював у рекламному агентстві. Там гарно платили, робота була поруч, та й з навчанням не було проблем через гнучкий графік. А пішов тому, що ми завершили великий проєкт, і змінилися умови праці. Та й навчанням треба було більше уваги приділяти.

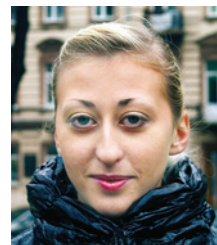
Сергій
1 курс, заочник

Я пішов з останньої роботи, бо мало платили! Спочатку я працював майстром на будівництві. Майстрам платили нормально. А потім став виконробом. Мені пообіцяли збільшити зарплатню, але не виконали обіцяне.

Катя
4 курс

Я зараз працюю в банку, а раніше була секретарем у фірмі. Тоді у мої обов'язки входила робота з кореспонденцією. А пішла у банк, бо тут цікаво, більший об'єм роботи, краща оплата та гнучкий графік. Зараз працюю на лінії підтримки клієнтів — консультую людей.

Оксана
4 курс

Я пішла сама. Моя професія дуже виснажує. Я працювала хореографом, викладала пірроку дітям та дорослим. Сильно стомлювалася, тому й полишила це. Зараз тільки навчаюсь. В нашій країні хореографам важко нормально заробляти, тому мої одногрупники їздять працювати за кордон.

Оператор call-центру

Розповідь про професію у деталях

Катерина Нагорна рік тому працювала в контакт-центрі рекламного агентства. У цій статті дівчина з власного досвіду докладно описує роботу оператора call-центру.

Ти уважний, грамотний, відповідальний, швидко друкєш, а головне — комунікабельний? Тоді, напевно, ти природжений працівник call-центру!

Багато хто з молоді вважає роботу оператора тимчасовим підробітком. Але все залежить від поглядів на специфіку пропонованої роботи та самого бажання людини працювати. Якщо говорити про оператора call-центру як про першу роботу, то сьогодні це один з кращих варіантів для молоді.

Вимоги до претендента на посаду не є надто завищеними, тому студент стаціонару може в такий спосіб поповнити гаманець у вільний час, без необхідності переходу на заочну форму навчання. На такій роботі не треба сильно напружуватись, надриватись, розвантажуючи що-небудь; не треба мерзнути, роздаючи газети чи листівки на вулиці в „нелютну” погоду; і зовсім не обов’язково бігати містом, розвозячи документи чи товари. Усе просто: сиди й роз’яснюй клієнтам, що і як, де і коли, навіть і скільки, одним словом — допомагай.

Зазвичай, вимоги на посаду оператора такі:

- Вік від 18 до 35 років (може, і в 35 років для когось це буде перша робота);
- Володіння ПК на рівні впевненого користувача (Windows, Excel, Internet, E-mail);
- Вільне володіння російською, українською мовами (деякі фірми вимагають знання англійської);
- Хороші комунікативні навички;
- Вміння швидко „викручуватися” з непередбачуваних ситуацій;
- Вміння поєднувати одночасно декілька справ;

– І головне — бути емоційно врівноваженим.

Обов’язки оператора в більшості call-центрів:

- Консультаційна підтримка, надання респондентам необхідної інформації про тарифи, послуги, акції, товари тощо;
- Здійснення обдзвону певної бази населення з метою розповсюдження товару та послуг (маркетинг) чи просто інформування про дійсні програми-акції замовника.

Переваги такої роботи для студента починаються з гнучкого графіку. Ти наперед можеш обрати зміни в бажаний час, звичайно, погодивши це з „вищим керівництвом”. Вище керівництво — це супервайзер, іншими словами — головний оператор-наглядач, який, при необхідності може як допомогти, „відмазати”, так і штраф стягнути за помилки в розмові. Зарплатня, як для підробітку непогана: від 8–10 гривень за годину чи близько 2000 гривень на місяць. Тобто, скільки працюєш, стільки і платять. Робоча зміна — 6 годин, а мінімальна зайнятість — 4 робочі зміни.

„Оператор — це прикольна робота, висидіти 6 чи навіть 12 годин зовсім не важко”, — поділилася своїм досвідом оператор Ірина Овчаренко, — „Та спочатку всі ці “Доброго ранку/дня/вечора... мене звати...” і професійні кліше типу “Як я можу до вас звертатися/скажіть, будь-ласка, скільки вам років/з якого міста ви телефонуйте/звідки ви дізналися про нашу гарячу лінію”, повторені протягом в середньому 60–80 дзвінків за зміну — і за тиждень голос зникає...”

На цій роботі ти хочеш чи ні, але вивчивши і гео-

графію, і граматику, і культуру усного мовлення, — розповідає далі Ірина. «В нас у кожного біля свого робочого місця (а це ПК з гарнітурою) є ручка і стікери, у крайньому разі, коли „дерево” (шпаргалка оператора — уся інформація по тій чи іншій гарячій лінії) не відкриється, висять роздруковані міста й області України, слова і вирази, заборонені до вживання в розмові з респондентом. Так, мене відучили говорити „АЛЛО”, вже навіть якось дико звучить...”

Всі ці мовні кліше запроваджують не просто так. Ці моменти завжди обговорюють з замовниками проекту. Гарним прикладом є активності (не акції, зауважу, а саме активності), про які ми частенько дізнаємося з вкладишів у пачках цигарок, за детальною умовою відправляють на гарячу лінію 8-800... В Україні продаж цигарок неповнолітнім заборонено, тому організатори вимагають не надавати дітям жодної інформації. Бува, на запитання: «Скажіть, чи виповнилося Вам 18 років і Ви курите?» у відповідь дитячий голосок пропищить: „Та-а-а-к”. Тоді швиденько перепитувалися число, місяць і рік народження, і, якщо дитинка збивалася, за правилами розмова припинялася зі словами „Вибачте, Вам ще не виповнилося 18, на все добре”. За більш метикованих бешкетників розмова продовжується далі, і вкотре повторюєш вже завчену інформацію.

Чим довше ти працюєш, тим більше твоя ставка, і ти переходиш в іншу категорію — таке собі підвищення. Але вимоги теж збільшуються. „Універсальний” оператор повинен знати усі лінії, що

їх обслуговує call-центр й до того в проміжках між вхідними дзвінками робити ще й вихідні, та, рідше, розфасовувати пошту (кількість конвертів прямо пропорційна розміру премії). Call-центр середнього рекламного агентства обслуговує мінімум 15–20 гарячих ліній, і ти, як універсальний боєць, повинен не тільки вільно володіти інформацією, а й на ті 5 хвилин (в середньому стільки триває розмова) стати фахівцем у певній справі.

„Більшість ліній відкриваються о 09:00, тобто на робочому місці ти повинен бути за п’ять дев’ята. І не встигнеш навіть каву попити, аби прокинутися, а вже телефонують... Питаєш себе: кому це о дев’ятій ранку треба знати результати розіграшу акції батончика Kit-Kat?”, — згадує співробітниця call-центру Світлана Новицька.

Така праця вимагає мати міцні нерви, бо люди є різні, отже, не всім можна догодити, пояснити, чому це саме так і ніяк інакше з першого разу. Тому не факт, що фінал розмови буде таким приємним, як початок — співбесідник може навіть перейти на лайку.

Світлана згадує: „Буває, телефонує дядечко і, не дочекавшись усіх стандартних запитань, починає говорити все, що думає про ваші акції, „незлим тихим” згадуючи вас і ваших родичів. А коли він ще й твій перший проблемний клієнт, сидиш, не знаєш, як і що відповісти. Хоча, може й знаєш, але за правилами не маєш права таке казати. Залишається мовчків стерпіти погрози позовом до суду, через те, що хтось не виграв автомобіль, й знайти слушний момент попроситися. Потім, заспокоюючись, не-

нароком замислюєшся: „Нащо воно мені здалося?”

Інша справа, коли тобі телефонують і розпитують про медтехніку чи про запис до лікаря-кардіолога, коли діляться проблемами, розповідають, що це їхній останній шанс. Розумієш, що при всьому бажанні, окрім як прочитати написане, ти нічим іншим не допоможеш. Залишається лише співчувати...”

Нестандартні ситуації також потрібні, бо тоді отримувеш неабиякий досвід, вчишся на своїх помилках. Пропрацювавши півроку і достатньо вислухавши, проблемний респондент як клас зникає зовсім. За цей час можна навчитися відповідати на одне питання так, щоб інших у співрозмовника навіть не виникало.

З власного досвіду знаю, що працювати одночасно на багатьох лініях важко в плані інформативного навантаження. І не тільки для операторів, а й для респондентів. Буває, людина протягом короткого періоду телефонує на декілька різних гарячих ліній, наприклад, косметики Vichі та цигарок Vogue, і знов потрапляє до тебе, пізнаючи по голосу та імені. Питає здивовано: „Де знову ви? А як так може бути? Звідки ви знаєте, куди я

телефоную?” От і роз’ясню потім.

З часом приходить розуміння організаційної сторони справи: як влаштовані всі ці акції, принципи вибору переможця. У колишнього оператора Сергія Гайдук вдома назбиралося багато подарунків з рекламних кампаній, які він обслуговував. Хлопець з усмішкою згадує деякі секрети професії: „У промоакціях брали участь усі мої друзі. Траплялося, подарунки були досить гідні — чому б не скористатися?”

„Хоча я вже давно не працюю оператором, зустрічаючи рекламні плакати знайомої продукції, згадую, як проводив час на першій роботі. Потім я пішов в адміністратори. До речі, у ту ж компанію”, — розповідає Сергій.

Тож, як бачимо, оператор call-центру — це гарний початок вашого шляху до фінансової незалежності. І не кажіть, що у праці тимчасовим оператором зовсім немає стабільності й перспективи. За певних умов та за наявності великого бажання згодом можна стати супервайзером чи менеджером по роботі з персоналом, а це вже зовсім не тимчасові працівники. **AI**

Катерина Нагорна

Курси з Adobe Photoshop від професіоналів-практиків:

- Кольорокорекція
- Ретушування
- Колажі

+38 063 433 77 41
voodoo.edu@gmail.com

Adobe

Відкрий у собі талант

і стань незамінним робітником

Світ стає модернішим щосекунди, так само що-секунди змінюємось і ми, намагаючись іти в ногу з часом.

Особливо відчутно це віддзеркалюється на молоді, яка женеться за модою, престижем, одним словом, хоче довести світові свою унікальність. Важливим кроком у житті кожного, безумовно, є вибір майбутньої професії, яка має стати засобом реалізації розумового потенціалу, вмінь, навичок. Важко обрати вид діяльності, який би в повній мірі дав проявити себе, коли ти конкретно не визначив своєї цілі. Вона є життєвим орієнтиром, що впливає на твою поведінку в суспільстві. За великим рахунком, ціля — це результат, якого ще нема. Тобі залишається життєва вакансія, яка звучить доволі кумедно — реалізатор власної цілі. Крім цієї абстрактної „професії” є ще й конкретна, яку ти сам особисто обираєш у відповідності до попередньої. Складний механізм, але алгоритм зрозумілий: ціля,

засоби здійснення, діяльність, використання вмінь і навичок, професія. На останній хочу зробити акцент, адже вона ключова.

При виборі професії не треба гнатися за модою і ставити на перший план середньостатистичну зарплату. Зараз при вступі шалений конкурс на економістів, юристів, менеджерів, одним словом, на ті модні професії, які можуть принести реальний заробіток. Існує одна умова: ти повинен бути гарним і компетентним спеціалістом, який розуміється на своїй справі, а не просто мати диплом. Як писав Флобер у „Переліку вишуканих думок”, диплом свідчить про знання, але нічого не доводить. Бажання заробляти великі гроші іноді приглушує воління душі, стає домінуючими і, як результат, кожен робочий день перетворюється на муки. Це було б не так сумно, якби не факт, що майже 50% свого життя ми проводимо на роботі. Коли виконуєш те, що зовсім не до душі, ти ніколи не досягнеш бажаного результату, не реалізуєш поставлені завдання. А як же ціля?

Ідея „сродної праці”, про яку колись писав філософ Г. Сковорода, не втратила своєї актуальності. Самопізнання і розуміння себе мають велику роль у будівництві кар’єри. Де-факто — кожен талановитий по-своєму. Але психологи стверджують, що талант розвивається тоді, коли ти займаєшся відповідною діяльністю. Тому надзвичайно важливо знати і відкривати свою обдарованість. Ті вміння

і навички, якими володіє людина, мають примножуватися. Щасливий той, хто займається улюбленою справою, тобто насолоджується не лише результатом, а й процесом. Тому молоді треба чітко знати свою ціля і бачити перспективу, шукати засоби здійснення мети. Не слід підпорядковуватися моді, яка є суспільним стереотипом, що послідовно змінює час. Не має значення, чи престижна твоя професія чи ні, головне — те, щоб вона тобі подобалась, тоді ти матимеш реальні шанси заробити гроші, збудувати кар’єру. Головне — не розсіюватись, не кидатися по життю, ніби більярдна куля, знайти свою нішу серед множини інших. Суспільство тебе прийме і почне цінувати, якщо відповідатимеш взаємністю і працюватимеш на його благо, а не за егоїстичними принципами.

Тому, ще будучи студентом, варто перевірити, на що ти спроможний і дізнатися, над чим треба попрацювати. У ВНЗ недостатньо такої практики, а суха теорія тут мало допоможе. Організацією, яка дає реальну можливість спробувати свої сили, є AIESEC. Вона залучає студентів до створених ними ж проєктів, які можна обрати за своїм бажанням, щоб відчути, чи це дійсно твоя стихія. Тому кар’єру можна починати ще в студентські роки. Залишається лише побажати, щоб у кожного талант і діяльність постійно перетиналися, — це шлях до успіху!

Мирослава Уніат

В Антарктиду перевертачем пінгвінів!

Моя незвична робота

Кажуть, як тільки над Антарктидою з'явилися літаки, з пінгвінами сталося мало не біологічне лихо — вони почали падати на спину. Мовляв, раніше з тваринами такого ніколи не траплялося — плавали собі, бігали, стрибали, але щоб падати... Цікаві від природи, вони невпинно вигинали шиї, слідкуючи за диво-машинами в небі, і... падали. Підвестися самостійно пінгвін вже не може. Отут нібито й приходили на порятунок бідолахам перевертачі пінгвінів. За легендою, ці відважні чоловіки (бо жінок в Антарктиді обмаль і березуть їх здебільшого для вишуканішої роботи) блукають у пошуках пінгвінів, що впали, і перевертають їх лопатами на живіт. Далі справа порятунку в руках, чи то, в крилах, самого пінгвіна. Кажуть, очманіла від радості тварина чкурляє від рятівника світ за очі. І більше ніколи не задивляється на літаки.

Готуючи матеріал про незвичну роботу, я зустріла, щонайменше з десяток романтиків, які б залюбки вирушили в Антарктиду перевертати пінгвінів. Четверо з них розказали мені свої історії, не менш цікаві та незвичні.

23-річній Маші за роботою в Антарктиду їздити не знадобилося. Попрацювати борсуком вона встигла в одному з київських видавництв. Упродовж кількох місяців Маша відповідала на листи дітлахів від імені казкового героя-борсучка.

— Найбільш незвичним у цій роботі було перевтілення у тварину, та ще й хлопчика, — згадує вона.

— До того ж листуватися доводилося від руки, останнім часом до такого я вдавалася вкрай рідко.

Маша каже, що роботу знайшла в інтернеті на одному з сайтів працевлаштування. Обов'язки виконувала різноманітні: від сортування величезних пакунків листів та ведення бази переможців конкурсів видавництва до листування з маленькими читачами, участі у виставках та створенні нових випусків журналу. Отримувала 1000 гривень на місяць, до обов'язків ставилася вкрай серйозно:

— Це ж діти, їх дуже легко образити!

На листи малюків з інтернату Маша відповідала разом з психологом. Каже, що за час роботи встигла непогано вивчити дитячу психологію і навчитися у прихильників борсука щирості та безпосередності.

Причиною звільнення Маша назвала „незадовільні умови праці”. Однак робота допомогла їй визначитися з планами на майбутнє. Маша остаточно вирішила, що обере творчу сферу.

— Зараз я працюю керівником напряму „Школа позитивного дизайну” в дизайн-салоні Олени Стаценко і маю досить хороші перспективи.

У 28-річного Андрія з перспективами важко. Ще сім років тому він вирішив, що планувати майбутнє більш як

на місяць уперед не буде.

— Одне знав точно — хочу подорожувати.

Вже третій рік поспіль він подорожує Європою з кількома друзями з естрадно-циркового училища. Хлопці ходять по склу, ковтають мечі, стрибають на руках. Андрій „грає з вогнем“.

— Хіба не метафорично? — питає, набираючи в рота рідину, яку за мить перетворює на вогонь. Трюку навчився у знайомого з Варшави. Кілька тижнів ходив з опіками на губах і вигорілими бровами. Пізніше навчився „плювати“ вогнем, не обпікаючись. Каже, що найважче — звикнути до смаку керосину.

Андрій та товариші виступають на вулицях. Зарплатня — милість перехожих. У Європі за вечір можуть назбирати від 5 до 200 євро. Найкраще платять на різдвяних ярмарках у Німеччині. В Україні ж найбільше можна заробити в Києві та Львові.

Утім Андрій запевняє, що не в усьому покладається на долю. Міста обирає лише ті, де є знайомі з житлом. У дорогу вирушає з мінімальною сумою у 200 доларів на чотирирох. Зізнається, що багато в чому собі відмовляє — іноді не може купити нове взуття або поповнити рахунок на телефоні.

— Хтось відкладає гроші на пральну машину, а хтось — на подорожі. Я не бачу сенсу складати зарплатню в конвертики й чекати 24 дні відпустки на рік. Для мене гроші — не мета, а засіб. Може саме тому мені так легко з ними розлучатися.

Разом з тим, Андрій мріє про мінівен та велику родину. Каже, що для дітей завжди зможе заробити необхідну кількість грошей. Якщо буде потріб-

но, тимчасово попрацює продавцем або кур'єром.

— Придумати щось завжди можна. Кілька років тому я за 12 місяців змінив 7 місць роботи. При цьому не посварився з жодним роботодавцем і отримав усі зароблені гроші.

Щодо кар'єрних амбіцій, то тут в Андрія інші пріоритети.

— Моя філософія така: найважливіше — сформувати себе як особистість. Для цього не обов'язково дертися офісною драбиною або писати дисертації. Хоча я чудово розумію тих, хто так робить. Так само як і тих, хто так не робить.

Кидати вправи з вогнем Андрій не планує. Хоче й надалі відточувати свою майстерність. У наступному році планує взяти в компаньйонки знайому дівчину-польку. Вони разом виконуватимуть танок з вогнями.

26-річна Купава почала заплітати дреди знайомим ще 8 років тому. Тоді їм практично неможливо було заробляти — затерті пасма подобалися ліченим киянам. Однак 2003 року Купава разом з московськими друзями відкрила сайт dread.ru, поступово почали з'являтися клієнти. Зараз вона працює дред-майстром в афростудії „Корені“. Паралельно навчається на художника театру та кіно.

— Незвичною, на мою думку, таку роботу назвати не можна... Вона може здатися такою хіба що через те, що плетінням дредів займається не більше 20 людей по всьому Києву. Інша справа, що ця робота — цікава. Найбільш привабливим у ній є люди, яких я зустрічаю саме завдяки дредам. Взага-

лі коло дредлоків (так називають людей з дредами), які реалізували себе як особистості мені дуже цікаве, на відміну від тих, хто вважає дреди модою і заплітає собі їх тимчасово.

Купава вважає, що краще за всіх дреди робить Бог. Бо це, на її думку — найприродніший стан волосся, яке лишили без зайвого втручання. Щоб навчитися правильно їх заплітати, слід не лише запастися терпінням, а й розділяти любов до культури дредів. Однак, досвід майстрині по-

казує, що навіть на батьківщині рас- тафаріанства ніхто не застрахований від халтури.

— Приїхала якось до мене „ремонтувати” дреди дівчинка з... Ямайки! Замість дредів їй заплели косички з воском. Переплітала усе повністю три дні.

Самим плетінням дредів Купава забезпечувала себе та маленьку доньку майже два роки. Пізніше почала займатися вогняним шоу. Каже, що вкупі з цим грошей вистачає.

— Я за природою фрілансер навзажди, тому дреди або інша справа — все одно буду вибирати такі зайняття, які, по-перше, не забирали б мій час кожного дня на рутинну роботу для якої-небудь корпорації, навіть якщо це дає якісь більші

перспективи (на мій погляд несуттєві), а по-друге, давали б хороший прибуток одразу ж після виконання роботи.

Усім бажаним займатися будь-якою фрілансовою справою Купава радить вчитися організовувати свій час. Саме від цього, за її словами, залежить якість виконаної роботи і власне прибуток.

У планах на майбутнє в Купави більше вільного часу для живопису.

— Мої мрії здійснюються, тому я мрію дуже обережно. А роботи мені поки що більш, ніж вистачає!

Взагалі-то, моя 23-річна знайома Аліна — фотограф. У Берліні, де ми обидві вивчали Гегеля й Гоґеля, вона встигла отримати один з найнезвичайніших досвідів роботи. Аліна працювала у пабкроулі (англійську конструкцію pub crawl я б переклала „тягатися по пабах”) — вдила навіжених туристів по пабах і клубах Берліну.

— Моїм основним обов’язком було організовувати натовп людей, відводити їх до кількох барів аби вони відчували, що таке справжнє нічне життя у Берліні, познайомились між собою і вцілому чудово провели час. Також треба було слідкувати за порядком, адже п’яні люди часто бувають некеровані.

Кілька вечорів на тиждень Аліна вирушала у нічний кроул з десятком туристів з різноманітних куточків світу. Кожен з них мав свою історію, яку особливо кортіло розповісти за келихом безкоштовного коктейлю.

— Розбалакалася якось з двома хлопцями з Канади. Вони перед Берліном їздили до Румунії. Шукали там свою біологічну матір. Виявляється, вона їх віддала на виховання чужим людям. Заради кращого майбутнього...

Аліна каже, що вислуховувати історії було спо-

чатку цікаво. Пізніше робота почала втомлювати.

— Я сама рідко тягаюся по барах допізна, а лягати спати звикла рано... До того ж для деяких людей похід в один бар або клуб — це виснажливо, а тут — шток 10 за ніч. Дим, галас, голосна музика...

Тим не менш, робота Аліні подобалася і ставилася вона до неї відповідально.

— У кожному барі усі отримували безкоштовні напої. Почуття відповідальності за групу можна втратити за лічені хвилини. Спочатку доводилося собі нагадувати, що я все-таки на роботі. А потім звикла до галасу і без проблем слідувала за усією групою.

Найпривабливішим у роботі Аліна й досі вважає можливість кожного вечора зустрічати абсолютно різних людей з різними життєвими історіями та поглядами на життя. За час роботи в пабкроулі вона навчилася непогано розбиратися в людях, „читати по обличчях”, вгадувати національність туристів з першого погляду.

— Пабкроул — чудова розвага, весела туристична послуга, про яку в Україні, на жаль, мало хто чув. Справа в тому, що основну масу пабкроулерів складає молодь 18–27 років, а в Україну приїжджають здебільшого бізнесмени та шукачі легкого сексу. Такі розваги мабуть не для них.

Алінин пабкроул закінчився разом з літом та Берліном. У Києві вона продовжила займатися фотографією та журналістикою.

— Упевнено рухатимусь у цих напрямках й надалі, — запевняє вона.

Кіра Георгієва

ВСЬОМУ ГОЛОВА

XLIB

с л и б

четвер: 21:00–02:00

п'ятниця/субота: 23:00–∞

вул. Фрунзе, 12

<http://www.myspace.com/xlibclub>

Грудень 2008

четвер

п'ятниця

субота

IPOD BATTLE #7

8 Bit
Groovy loosers
Marmelad crew
Boys not Toys
Mighty Ducks
Method_One
Testo iz Domestosa
Дзержинский

04. 21:00–02:00

DAY OFF

we are closed for maintenance

11.

INTERHELL

Interstella
Heaven and Hell
Interstella
A.D.A.M.S.
MusicTreshBrothers

21:00–02:00

18.

RASTA CONTRASTA

21:00–02:00

25.

INTELLIGENT MINIMALISTIC

VIRGINIA
(Peppermint Jam Booking)
www.myspace.com/virginiadj
Paul Fox

23:00–

05.

MARKUS LANGE

(Great Stuff/Craft Music/Interklang/Berlin)
Bitselector
Smailov & Phateq

23:00–

12.

ROBOTS DON'T CRY [LIVE]

23:00–
DISCO DIET
JACQUES RENAULT
(DFA/Rekids)
Boris Fornetti, Slava
Les Nouveaux DJs
Kirpich Soundsystem

19.

KIEVBASS CONSCIOUSMESS

ELEMENTAL (UK) [live]
www.myspace.com/adamelemental
DJ Valta
DJ Minikin
PDТА vj-team
vj Tih-Ra

23:00–

20.

DISCOS CAPABLANCA LABEL NIGHT

Hugo Capablanca
Unit 4 [live]

23:00–

06.

MOVEREC NIGHT

ZOMBIE NATION [DJ set]
(UKW records/Munich)
Move
Paul Fox
Olga Black

23:00–

13.

CRAZY P [LIVE]

XLIB Allstar DJ's
23:00–

26.

ZHIGULI PARTY

KAZEY™
(clark magazine/clapclap/paris)
<http://www.myspace.com/kazey1>
Zhiguli

23:00–

27.

PROMOOCEAN

nightlife
magazine
www.kievnightlifemagazine.com

radio.kiev.ua

GEOMETRIA.RU
знайте своє місце

NIGHTLIFE.UA

Робота у великих компаніях

Маленькі історії про досвід молоді

Розповіді про чужий досвід роботи в різних компаніях завжди цікаві. Отримуєш знання про умови, зіставляєш зі своїм досвідом. Журналістка Тетяна Расовська зібрала декілька історій студентів та випускників на цю тему.

Робота у великій компанії, повага з боку родичів і друзів, повні кишені грошей, два автомобілі і невеличка дача на Канарах... Приблизно ось такі мрії бувають у пересічного студента. Мало хто має бажання побачити себе в майбутньому на касі в якомусь ресторані фаст-фуду чи продавцем насіння у переході метро. Тож зазвичай на четвертому і п'ятому курсі студенти починають шукати більш-менш стабільну роботу з гідною зарплатнею. Отже, чи реально влаштуватися у велику престижну компанію, спираючись лише на свої знання?

Ми поцікавилися практикою студентів-старшокурсників, досвідом та порадами випускників щодо роботи у великих компаніях та організаціях.

Сергій Тимошук, студент 5-го курсу „КПІ” розповідає: „Я працюю в компанії „ЯВА-ІН” менеджером з продажу. Спочатку шукав вакансії в інтернеті, пройшло декілька зустрічей з роботодавцями, але на чому ми не зійшлися, так це на робочому графіку. Коли я повідомляв, що є студентом стаціонару і в мене вільна лише друга половина дня, роботодавці хотіли, щоб я працював тільки повний робочий день. Розмова закінчувалася словами: „Коли закінчиш університет, приходь, поговоримо ще раз”. Але згодом мої друзі запропонували роботу з вільним графіком. Колектив у нас дружний, робота цікава, в матеріальному плані на сьогоднішній момент мене все влаштовує. Великих недоліків зараз не бачу, та й говорити про

них, напевно, ще рано. Щодо порад студентам, то, щонайменше, має бути величезне бажання працювати саме в тій компанії, в яку збираєшся влаштовуватися. І коли спілкуєшся з роботодавцем, потрібно чітко говорити, чим конкретно ти хочеш займатися! Перед тим, як іти на співбесіду, дізнайся, чим саме займається компанія. Це знадобиться для того, щоб і ти був у темі, і роботодавець бачив, що ти готувався!”

Свою історію нам розповіла також старшокурсниця „КПІ” Юлія Михайлюк: „Працюю в мережі одягу „Відіван” спеціалістом торгового відділу. Влаштувалася за допомогою однокурсниці. Вона якось зустріла свого викладача з економіки, а та повідомила про цю роботу. Оскільки я вчуся на стаціонарі, то поєднувати роботу і навчання складно. Іноді доводиться їздити з роботи в університет і навпаки. Нажаль, до Політеху добиратися далеко, тому тиснява в громадському транспорті стала для мене звичною. Маю також проблему з викладачами. Пропусків в мене зараз чимало, тому доводиться домовлятися про додаткові реферати, завдання. Через неповний робочий графік зарплатня невелика, але робота цікава й різнопланова. Кожного дня відбувається щось нове, до того ж це великий досвід на моє майбутнє.

Мені здається, що на стабільну роботу у великій компанії потрібно йти після четвертого курсу. Роботодавці ставляться до вас серйозніше, та й впевненості у собі більше”.

А що про свій досвід можуть сказати ті, хто не так давно випустився з університету? Які вони подолали складнощі на шляху до успіху і що можуть порадити студентам?

Першим поділитися власним досвідом та порадами Артем Стельмашов, керівник прес-служби Міністерства економіки України: «Я влаштувався на роботу за рекомендацією з однієї з минулих робіт, тому старайтесь, навіть звільняючись, не гупати дверима, а зберегти гарну репутацію. Моя найголовніша порада студентам — практикуватися в маленьких компаніях та організаціях. Мені, наприклад, через рік після закінчення інституту довірили посаду начальника управління в Раді міністрів... Криму! Довелося втратити рік у рідному Києві, але отримати досвід. Щодо графіку роботи, то формально робота з 9.00 до 18.00, але будучи на таких посадах, треба бути готовим до дуже ненормованого графіку роботи. Але воно того варте.

Переваг дуже багато! Цікава сфера спілкування, робота з ньюзмейкерами і першоджерелами. Серед мінусів — іноді хочеться більше творчості».

Сергій Романов, випускник «Європейського університету фінансів, інформаційних систем, менеджменту та бізнесу» розповідає: «Я працюю у ВАТ „ВТБ“ на посаді провідного економіста сектору підтримки споживчих кредитів департаменту контролю банківських ризиків. Влаштувався на роботу кілька місяців тому. Після закінчення університету працював у „Приватбанку“ економістом, але

через маленьку зарплатню звільнився за півроку, хоча здобутий досвід був корисним. Ще півтора роки довелося працювати не за фахом. Найцінніша для мене робота була у ТОВ „Єврокредит“. Працювати було цікаво, хоча роботи мав дуже багато. А звільнився просто через те, що набридло. Я не жалкую, що доволі часто змінював місце роботи, бо я здобув навички спілкування в різних колективах, освоїв багато комп'ютерних програм. Вважаю, що студентам не потрібно бажати всього й одразу. Треба наполегливо працювати і пам'ятати, що на початковому етапі досвід — найголовніше».

Своєю цікавою і незвичайною історією погодився поділитися Матвій Нікітін, журналіст: «Я закінчив Національну академію внутрішніх справ України, а саме факультет підготовки кадрів оперативних служб. Далі за контрактом мав відпрацювати три роки в органах, що й робив деякий час у відділі кримінального розшуку Шевченківського району. Але це якраз був період агонії кучмізму, коли правоохоронні органи використовувалися як зброя для рекету і корупції на вищих рівнях. Тому, так би мовити, через політичні мотиви я пішов звідти, та й одразу в журналістику, щоб вступити в боротьбу з цим явищем корупції в державних органах. У мене на той час вже був певний багаж знань, фактів, матеріалів і я почав працювати в газеті „Комерсантъ“. Протягом 3 років пройшов шлях від кореспондента до редактора двох відділів — суспільства і культури. Якщо говорити про поради студентам, які хочуть спробувати себе в журналістиці, то я б ра-

див ні в якому разі не соромитися і відразу спробувати йти в солідні видання. В таких видавничих домах, як „Комерсантъ“, керівництво надає перевагу вихованню нових кадрів, ніж найму досвідчених. Адже новини, розслідування, репортажі — це специфічні теми, і рівня „Комерсанта“, відверто кажучи, мало де люди досягають. Вони навчаються чомусь, набираються досвіду, але здебільшого це якісь звички і шаблони, з яких важко перевчитися, коли журналіст приходить в „Комерсантъ“. Тож легше просто навчитися.

Головне, що від людини вимагається, крім, звичайно, базового знання мови й орфографії, це бажання працювати і присвячувати час навчанню. Моя порада — потрібно ковбасити! Саме так, бо працювати можна по-різному, а треба ковбасити!»

Ось що „Арбайтену“ розповів Тарас Стрипко, працівник Учбового Центру корпорації „Sitronics Інформаційні Технології“: «Я успішно закінчив ННК „ІПСА“ у 2002 році. Багато де шукав і знаходив роботу. На теперішню влаштувався через знайомого, який працює в корпорації вже в другому поколінні і знайомий з

багатьма старожилами. Він познайомив мене з директором учбового центру, з яким ми продуктивно поспілкувались і через півроку я влаштувався в цей підрозділ як на основне місце роботи (а ще через рік був зарахований у штат). Щодо переваг моєї роботи, то їх ціла низка. По-перше, є вибір: або клеїти дурня, або набиратися розуму; відсутність повсякденних формальних рамок. Графік роботи такий, що можна не лізти у підземку в годину пік, а робоче місце — ноутбук із дистанційним доступом — можна і вдома влаштувати, якщо б не так нудно. Взагалі, цей милий безлад приносить багато корисних речей: є можливість відвідувати семінари або виділяти час на свої справи посеред дня (з цим часто виникають проблеми в „дисциплінованих” компаніях з жорстким графіком). До того ж, довкола класні спеціалісти з дуже різних сфер — є можливість бути в курсі того, що діється в індустрії інформаційних технологій, а це важливий фактор — такого часто немає у звичайних ІТ-компаніях, де людина занурюється у вузьку область, втрачаючи широту кругозору. І останнє, тренерська робота — це сприятливий досвід професійного спілкування. Серед умовних недоліків — творчий безлад (як наслідок, атмосфера довкола не завжди сприяє концентрації уваги на результаті); мало людей зі схожими професійними спрямуваннями (у нашому колективі зібрані спеціалісти з дуже різних областей)”.

Отже, після таких цікавих історій можна з упевненістю сказати, що двері великих компаній відкриті все ж таки можливо, а головне потрібно! Підсумовуючи, хочу стверджувати, що для успіху тобі потрібні: знання, велике бажання працювати та здобувати досвід, вміння знаходити компроміс. Не лінуйся шукати інформацію про компанію, в яку хочеш влаштуватися, і пам'ятай, що всі твої попередні знайомства і контакти ще можуть стати тобі у нагоді. Головне — не поспішати, і ти ще встигнеш підкорити всі вершини! **AI**

Тетяна Рассовська

Арбайтен!

Арбайтен розшукує журналістів!

Нас цікавить співпраця з молодими журналістами, які можуть писати якісні, лаконічні матеріали, вправно працювати з коментарями експертів та героїв статей.

hallo@arbeiten.com.ua

animezis.com.ua

МИР АНИМЕ В УКРАЇНІ

SHOP.ANIMEZIS.COM.UA

Аніме-магазин

RADIO.ANIMEZIS.COM.UA

Аніме-радіо (JMusic, OST)

TORRENT.ANIMEZIS.COM.UA

Торрент-трекер

ANIMEZIS.COM.UA/FORUM/

Форум

СІМ – твоя молодіжна організація

8 044 592 95 50

info@sim.org.ua

Даша

Студентка 3 курсу НУХТ,
працівник у ресторані
швидкого харчування

Ти працюєш?
Я вчусь, а паралельно працюю
в „МакДональдз”.

Чи цікава там робота і гарний за-
робіток?

Як для студента — вистачає. Нам
платять 15 гривень на годину. Працю-
вати цікаво, дуже гарний товари-
ський колектив. Ми всіх приймаємо
з радістю та не відпускаємо ніколи
та нікого. Майже не буває, що хтось
звільняється. Я працюю в денну змі-
ну, але бувало й у нічну.

А що зазвичай роблять у
нічну зміну?

Вночі ми повністю прибираємо
весь ресторан, щоб вранці було

чисто. Ще автомобільне віконце об-
слуговуємо: виконуємо замовлення,
готуємо їжу. Тож вночі головна робо-
та — прибирати, а вдень — каса.

Прокоментуй популярний стерео-
тип, що у „МакДональдз” усім необ-
хідно певний час прибирати туалети,
перед тим, як стати на касу.

Коли ми влаштуємося на робо-
ту, перше, чому нас навчають — го-
тувати картоплю у теорії та на прак-
тиці. А потім, звісно, йдеш й приби-
раєш зал. У цьому частина навчання,
але це не означає, що ти далі будеш
весь час прибирати. Просто через це
всі проходять.

Олена

Студентка 1 курсу
КНУ ім. Т.Г. Шевченка,
в минулому працівник
call-центру

Розповіси про свою останню ро-
боту?

Я працювала у call-центрі. Це була
робота на півдня, і вона дуже мене ви-
снажувала. Сидиш весь час, дзвониш
по телефону, вислуховуючи від керів-
ництва: „Чому ви не працюєте?! Чому
не дзвоните?!”. Іще треба було не по-
трапити на очі, коли у „асьці” сидиш.

Ти робила вихідні дзвінки?

Так, я сама дзвонила людям. Моїм
завданням було пропонувати перед-
платити журнал. Отримувала за це
5 гривень за годину та 20% від вар-
тості передплат, що я продала. Заро-
бляти було важко, бо журнал, який я
продавала, був не дуже популярним,

вузької спеціалізації. Так, заробляла
лише 1000 гривень — це була навіть
не робота, а підробіток.

Тож тобі не сподобалось?

У такій роботі все залежить від
того, на яку компанію працюєш.
Наша була, м’яко кажучи, не дуже хо-
роша.

Пішла з роботи, коли вступила
до університету. В підсумку, отрима-
ла досвід спілкування, нав’язування
товару.

13 листопада 2008 року з нагоди святкування Дня Студента в МВЦ „Український дім“ відбувся **„Форум Кар'єри тунуway.in.ua“**.

Понад 5000 студентів та молодих спеціалістів з 50 університетів Києва відвідали захід. Учасниками проекту стали більше 25 компаній, серед яких: Procter&Gamble, IT International, Ernst&Young, Hilti, Metro Cash&Carry, SimCorp Ukraine, Райффайзен Банк Аваль, Ашан, УкрСиббанк, Unitrade Group, Business Educational Alliance та інші. На виставці відвідувачі мали можливість поспілкуватися з представниками компаній, ознайомитися з існуючими вакансіями та перспективами кар'єрного росту, залишити резюме. Організатор події – AIESEC.

20 листопада корпорація Junior провела **Круглий стіл „Потенціал України-2009“**, участь в якому взяли представники великих роботодавців та молодіжні лідери. Ключовими питаннями круглого столу стали масові скорочення в компаніях у зв'язку з кризою, а також проблема працевлаштування вчорашніх студентів.

Багато дискусій спричинило питання щодо зарплатної платні випускників, а саме спрможності працювати безкоштовно для здобуття досвіду.

„Форум Кар'єри тунуway.in.ua“
Організатори події

Незважаючи на бажання присутніх працювати без відшкодування у грошовій формі, не кожен роботодавець згодився б взяти на роботу таких студентів.

У межах заходу відбулася презентація результатів соціального дослідження серед молоді та роботодавців щодо кар'єрних очікувань молодих спеціалістів. Опитування виявило: 32% молоді України вважають, що починаючи самостійно заробляти гроші студент повинен з 3 курсу, 27% вважають, що з 4 курсу, 16% – з 2 курсу, 15% – з 5 курсу і 10% – з 1 курсу. При цьому самі роботодавці (50% опитаних учасників) впевнені, що студентам треба починати працювати з 4 курсу.

18 листопада в МІМІ відбувся

Національний фінал Міжнародного студентського кубку з управління бізнесом Business Battle.

Це змагання охопило в Україні 6 міст: дві гри в Києві та по одній – у Харкові, Донецьку, Дніпропетровську, Одесі та Львові. На Національному Фіналі зустрілися переможці регіональних етапів кубку, а також 3 команди-джокери (фаворити партнерів проекту).

Перші 3 призові місця посіли: Команда з Дніпропетровська – Business Elite, Tornado з Одеси та фіналіст ки-

ївського етапу Olympiа. Команди-переможниці 21 та 22 листопада представляли Україну на Міжнародному Фіналі Кубку з управління бізнесом Business Battle й увійшли в трійку країнх. Організатор події – „Бізнес-лабораторія“.

Фонд В. Пінчука у партнерстві з освітніми програмами США, Великобританії, Франції та Німеччини, а також, через прямі угоди з освітніми відомими університетами запустив

програму „Всесвітні студії“

(World Wide Studies). Починаючи з 2009 року, п'ятсот українських студентів отримають нагоду навчатися на магістерських програмах у країнах освітніх закладах світу. Для цього протягом п'яти років Фонд виділить близько 30 мільйонів доларів. Пріоритетом програми будуть галузі, критично важливі для розвитку України: сільське господарство, право, захист навколишнього середовища, управління природними ресурсами, міжнародні відносини, інженерні спеціальності.

Учасниками програми буде надано різноманітну підтримку – плати за навчання та витрати на перебування за межами України. Перші студенти почнуть своє навчання вже у 2009 році.

Круглий стіл „Потенціал України-2009“

Національний фінал Business Battle

Ти вже повинен мати уяву, як правильно пишеться резюме, якщо читав попередній номер Арбайтену!

Отже, вважатимемо, ти склав гарне резюме, вказав необхідну інформацію, згрупував за хронологією, викинув зайве, перевірів помилки. Чудово! Після такої ретельної підготовки цей документ не гріх і роботодавцям розіслати, що особливо нетерплячі студенти одразу й роблять. Але, й тут треба бути уважним...

Читай "Розбір польотів" з прикладом резюме у №1 нашого журналу. Якщо в тебе немає друкованого екземпляру, завантажуй електронну версію у PDF на сайті www.arbeiten.com.ua

Про супровідні листи та їх важливу презентаційну функцію розповідає
Лідія Надич-Петренко
Менеджер з розвитку
бренду роботодавця компанії
„Джей Ті Інтернешнл
Україна (JTI)”

Сьогодні в нашій компанії відкриті дві позиції стажерів у маркетинговому відділі, і я вже маю 245 листів з резюме від здобувачів. З них лише 39 мають хоч якийсь супровідний лист. У це число входять і змістовні повідомлення, і такі, що складались лише з фрази: „Доброго дня, в аттачі моє резюме”. Таким чином, вважатимемо, інші 206 юнаків та дівчат сподівалися, що я здогадаюсь, чому вони надіслали нам резюме в листі без теми з файликом-додатком. Я, певна річ, зрозумію, що до чого, але в мене є три питання: Як вважаєте, кому я подзвоню в першу чергу? Чи всі такі ж здогадливі, як я? А якщо все ж не здогадаюсь?

Отже, що за звір цей супровідний лист або cover letter? Якщо в резюме ми зазначаємо інформацію про освіту, досвід роботи, навички та вміння, причому, все це в знеособленій формі, то саме в супровідному листі в тебе є можливість розповісти про себе, свої бажання, прагнення та мотивації більш докладно. Таким чином, якщо резюме є інструментом для ознайомлення з тобою, то супровідний лист — це механізм для „продажу” себе роботодавцю.

З чого ж саме повинен складатися супровідний лист? Програма-мінімум: привітання та інформація про те, на яку вакансію претен-

дуєш. Це буде бодай ввічливо. Якщо ти все ж хочеш зацікавити менеджера з персоналу саме своєю кандидатурою, твоя уява має бути обмежена лише об'ємом тексту (за межі однієї сторінки А4 краще не виходити, а оптимальним варіантом є половина цього об'єму — довгий текст не викликає бажання його читати). В такому повідомленні бажано зазначити, чим тебе зацікавила саме ця вакансія чи компанія-роботодавець, чому вважаєш себе відповідним до вимог цієї позиції та що зможеш привнести нового та корисного в компанію на цій посаді. Також можна вказати більш детальну інформацію про твої знання та навички, реалізовані проекти та усе інше, про що ти не згадав в резюме, але, на твою думку, важливе.

Звісно, вся інформація повинна бути викладена логічно та граматично правильно, інакше супровідний лист матиме зовсім протилежний ефект.

Як приклад наводжу два супровідні листи. Перший я отримала пару тижнів тому від студентки одного з ВНЗ. Другий — один з найбільш предметних листів, що зберігаються у моєму архіві.

To: HR department
From: Marina [REDACTED], self starter

Dear HR manager

I would like to start my career in JTI Ukraine with the internship in marketing department. I am really interested in marketing field and want to build my career as successful marketing specialist in large International Corporation. And I am sure that JTI Ukraine is my great chance. I suppose that the person, who is interested in his task and do his job with pleasure, will be more efficient for the employer. And I am interested.

I must mention that I am talented and ambitious, highly creative, self motivated and easy communicative person with good analytical skills, reliable and teamwork oriented. Good with working under high pressure and with tight deadlines.

My CV is attached.

All references are available on request.

Шановний менеджер з підбору персоналу,

Як мені відомо, компанія „Вимпелком” придбала контрольний пакет акцій компанії „Українські радіосистеми” та планує активно завоювати український ринок мобільного зв'язку. Вірогідно, в зв'язку з цим розширенням у вас виникне потреба у додатковому пошуку та найманні кваліфікованого персоналу в Україні.

Цим листом я хочу висловити свою зацікавленість в працевлаштуванні в компанії „Вимпелком” в Україні та позиції спеціалісту з персоналу.

До моїх переваг можу віднести наступне:

- 1) Досвід роботи у телекомунікаційній компанії;
- 2) Знання теорії дровового та бездротового зв'язку;
- 3) Знання телекомунікаційного ринку України, у т.ч. наявність напрацьованих надійних контактів у GSM-компаніях: Golden Telecom, Life та UMC, а також у провідних телекомунікаційних компаніях: Оптима-Телеком, Воля, Фарлеп;
- 4) Досвід роботи спеціалістом з підбору персоналу в рекрутинговому агентстві (агентство – переможець тендера з підбору персоналу для компанії UMC);
- 5) Активне бажання працювати у компанії, що надає послуги мобільного зв'язку.

Вважаю, що мій досвід, освіта та прагнення можуть принести значну користь вашій компанії. У доданому резюме ви знайдете більш детальний опис мого досвіду роботи. З задоволенням надаю вам будь-яку додаткову інформацію, яка буде вам цікава.

Найближчим часом, з 19 по 22 грудня я буду знаходитись у відрядженні у Москві. У випадку, якщо виникне зацікавленість у моїй кандидатурі з боку вашої компанії, буду рада зустрітись з вами в Москві в зазначений період, або у інший час у Києві.

З повагою,
[REDACTED]

10 грудня 2005 р.

junior

Завершився Осінній сезон Першого студентського чемпіонату зі стратегічного менеджменту. Об'єднуючи талановиту прогресивну молодь та великий бізнес, GMC Junior проводить online-конференції з цікавими й успішними представниками сьогоденної еліти для тих, хто стане цією елітою вже завтра. Найяскравіші питання та цінні відповіді ви можете знайти на цих сторінках, а поспілкуватися з гостями особисто – на форумі www.junior.in.ua/forum

Володимир Тарасюк, топ-стиліст України, майстер та суддя міжнародного класу, успішний бізнесмен, засновник Академії перукарського мистецтва „Володимир Тарасюк”, власник мережі однойменних салонів, член престижного британського клубу Alternative Hair Club

Ірина Василівна ставить питання:

За вашими досягненнями можна зробити висновок, що ви сильна особистість, мужня людина і що ви доклали багато зусиль для здобуття таких видатних результатів. А ось як ви справляєтесь з лінню, адже не завжди ви робите тільки те, що подобається?

Володимир Тарасюк:

Людська лінь – це найбільш негативна якість, що є в людини.

Вона приходиться до мене досить часто. І я постійно всім своїм організмом борюсь з нею. Я підіймаюся рано вранці, але мені ліньки це робити. Я вмиваюся холодною водою – мені це теж ліньки. Я одягаю спортивний костюм та кросівки і біжу, навіть коли на вулиці невеликий дощ. Але я це ненавиджу. Але коли я вже біжу вулицею і думаю про свій бізнес, про своїх колег, які працюють у компанії, про Бога, який дав мені це життя, я розумію, що я найщасливіша людина від того, що я перемагаю ці лінощі, що я дихаю цим повітрям, і переді мною нескінченність... Лінь йде сама по собі.

Geniу запитав:

Володимир, чи вплинула міжнародна фінансова криза на сферу вашої діяльності? Яким чином? Чи змінилася у зв'язку з цим політика вашої компанії?

Володимир Тарасюк:

Нещодавно я зібрав усіх арт-директорів та директорів і запитав їх: коли починається дощ чи сніг, чи припиняють люди обслуговуватись у салонах? Мені відповіли: так, але лише на тиждень. Я питаю: чому на тиждень? Вони відповідають: тому, що люди звикають до погоди, згодом не помічають її, продовжуючи своє бурхливе життя.

Хочу додати: не зважайте на те, що відбувається в Україні. Завжди прагніть до кращого. Завжди гризіть науку та пізнавайте усе нове й нове в нашому житті. Намагайтесь їздити світом, тому що те, що ви побачите, дасть нам усім можливість змінити нашу країну.

Олег Афанасьєв,
провідний бізнес-консультант та бізнес-тренер України, генеральний директор компанії BusinesSystem, партнер проекту Profiles International Ukraine

Zmax питає:

Вітаю, Олег!

Дуже важко обрати саме своє місце у житті, своє заняття і роботу. Які ваші поради з цього приводу?

Олег Афанасьєв:

Мої поради:

- а) Зверни увагу на професії, які викликають в тебе ЗАЗДРОЩІ;
- б) Зрозумій, що саме тебе в них „хвилює”;
- в) Пройди оцінку на психологічну відповідність цим професіям за допомогою професійної методики (наприклад, PI junior);
- г) знайде ту людину, в якій цьому можна навчитися;
- д) піди до неї у підмайстри;
- е) стань Майстром;
- є) навчись продавати твою Майстерність;
- ж) живи приспівуючи;
- з) одружись нарешті;
- и) та... насолоджуйся Життям!

Сергій Притула,
резидент Comedy Club UA, відомий шоумен, співпродюсер, актор, автор скетч-шоу „Файна Юкрайна”, ведучий популярних програм „Було наше – стало ваше” („Інтер”), „Чи розумніший ти за п'ятикласника?”, „Підйом” („Новий канал”)

Zmax ставить питання:

Доброго дня, Сергію.

1. Чи ви справді такий патріот, яким постійно себе показуєте в „Комеді-клуб”.
2. Як, на вашу думку, сьогодні з патріотизмом? (на мою думку не дуже гарно, бо велика частина друзів мріє виїхати за кордон).

Сергій Притула:

1. Так, я люблю свою країну, пишаюсь тим, що є українцем. Було б непогано, якби так себе позиціонував хоча б кожен другий в нашій державі. Тоді це б не виглядало винятком з правил.
2. Хріново в нас з патріотизмом. Якщо людина називає себе „хохлою”, то про який патріотизм може йти мова. Держава квола, при владі моральні інваліди, а ми хочемо все і сразу. Чудес не буває. Треба закусити губу, працювати для держави і, дасть Бог, як не нам, то нашим дітям в ній буде жити легше. Якщо комусь не подобається... будь-ласка, їдьте за кордон і тіште себе думкою, що ви там комусь потрібні.

Олександр Данченко,
генеральний директор компанії Datagroup

Lisa питає:

Олександрє, вітаю вас.

Чи зачепив „кадровий голод” і вашу компанію? Наскільки вистачає на ринку грамотних спеціалістів в телекомунікаційній сфері? Чи можуть розраховувати молоді спеціалісти ІТ-напряму на працевлаштування у вашій компанії? Які вимоги у вашої компанії до нових співробітників? Дякую.

Олександр Данченко:

Кадровий голод залишається проблемою №1 у всіх галузях з моменту розпаду Радянського Союзу. Радянська школа, в першу чергу, вчила практичним навичкам та вмінню думати. Сучасна система освіти вчить самій теорії, до того ж зовсім незастосовної до ринку України. Вчить лише знанню КзПП, соцпакетів та зарплат. Через це ми знаходимося у постійному пошуку думаючих людей. Більш того, відсутність професійних кадрів є головним ризиком ведення бізнесу в СНД.
P.S. Випускників MBA ми принципово не беремо!

Анна Дегтерева,
генеральний директор GMC
в Україні, партнер проекту
Profiles International Ukraine,
співведуча телепрограми
„ШустерLive” (ТРК „Україна”),
автор та керівник проєктів
GMC Junior, PI Junior

Zmax запитує:

1. Диплом, англійська мова та море амбіцій — чого не вистачає для успішної кар’єри?
2. Хто буде конкурентоздатний на ринку праці вже завтра, і що стоїть за такою конкурентоздатністю?
3. Нарешті, хто потрібен сучасному роботодавцю?

Анна Дегтерева:

1. Диплом, англійська мова та море амбіцій — кого сьогодні здивуєш таким стандартним набором?
Диплом + англійська сьогодні = я вмію їсти ножом та виделкою. Амбіції? Цих „статків” у всіх навалом. Скільки таких „амбіційних”, „перспективних” молодих людей я зустрічала... Скажу чесно: дуже багато (адже на моєму рахунку більше 4000 інтерв’ю).
2. Скажена працездатність, залізна воля, бездоганне виконання того, що тобі доручено сьогодні, щоб отримати більш потужне та перспективне завдання завтра!
3. Результативні співробітники, які здатні дотискувати почате! Усі інші, „амбіційні”, „освічені”, „з модними дипломами”, які після першого струсу пускають соплі (вибачте), залишаються на узбіччі історії та поповнюють лави „невизнаних геніїв”.

Антоніна Армашула,
лідер бізнес-підрозділу мо-
лодіжного сегменту DJUICE

Geniy питає:

Антоніно, питання до вас як до досвідченої та успішної людини. Скажіть, які якості допомогли досягти успіху саме вам? Які якості необхідно розвивати там, представникам прогресивної молоді, щоб добитися високих результатів?

Антоніна Армашула:

На мій погляд, моїми помічниками були орієнтація на ефективний результат та бажання постійного вдосконалення у своїй роботі. Якщо ти можеш чітко визначити ціль, сформулювати способи досягнення та не боятися важких задач, то шанси на успіх будуть надзвичайно великими. Мені здається, в нас чудова молодь: розумна, талановита, зацікавлена чимось новим. Наш час — пора індивідуалістів, але не треба забувати, що команда — це основа стабільності кожної окремої людини. Тому, я б хотіла побажати нашій молоді розвивати навички командної гри та вміння співпрацювати.

Актуальні знання з ІТ для ефективного бізнесу

Тренінги з технологій та методологій	Підтримка розвитку бізнесу	Партнерські відносини з клієнтами
Microsoft, Sun Microsystems, Oracle, Linux, Novell, Cisco Systems.	Аудит знань на підприємстві. Консультації для HR-менеджменту. Технології електронного та дистанційного навчання.	Розробка комплексних програм навчання для задоволення потреб бізнесу.
Розробка ПЗ, управління проектами, управління ІТ-сервісами тощо.	Послуги з аудиту та вдосконалення ІТ-інфраструктури.	Корпоративні програми захисту інвестицій.
Завжди нові знання: оновлені версії курсів з Java 6, Java EE 5, .NET 2.0, MS Exchange 2007, MS Sharepoint Server 2007, MS SQL Server 2005, Cisco	Консультації з підвищення ефективності бізнесу. Готові модельні рішення.	Суттєві знижки при завчасному замовленні тренінгів та комплексних замовлень.
		Увага до кожного клієнта.

sitronics
information technologies

Учебний Центр
КВАЗАР-Мікро®
ЗАВЖДИ НА КРОК ПОПЕРЕДУ

«Учебний центр Квазар-Мікро»
тел. (044) 2399960, факс (044) 2399961

E-mail: education@kvazar-micro.com
Веб-сайт: www.edu.kvazar-micro.com

Кар'єрний гороскоп

Що чекатиме на тебе протягом наступних двох тижнів

Овен

О, ні! Ви майже прогавили своє щастя! Хутчіш шукайте ту можливість, що тільки-но проминула повз вас, часу лишилось мало. Ваші швидкі дії принесуть вам і успіх, і задоволення. При прийнятті рішень пам'ятайте: не завжди очевидне рішення є найкращим.

Телець

Здоров'я — ваша запорука успіху. Приділіть йому найбільше уваги як на початку місяця, так й перед самими святами. Подаруйте колегам новорічні сувеніри — такі жести і доречні, й найефективніші цього місяця для налагодження дружніх стосунків.

Близнюки

Час створювати собі команду. Спільні та злагоджені дії допоможуть знизити ризики у вашій справі та створити основу для успіху. На початку місяця будьте обережні з фінансами, економність не завадить. Якщо ви все це зробите, ви не помітите жодної кризи, навіть найглобальнішої та найпотішної.

Рак

Свята наближаються, але для тебе це місяць тяжкої праці. Ти відпочиєш менше, ніж інші, але зможеш створити умови для більш яскравого та незабутнього відпочинку. Нажаль, з наближенням свят твоє відчуття часу буде грати з тобою у не найприємніші ігри.

Лев

Мрії і можливості — це різні сутності. Пам'ятаючи про це, ти зможеш поставити вірні цілі. Люди, що тебе оточують, мають повідомити щось незвичайне. Але не женись за будь-яким незвичним явищем — найбільш дивовижне знайде тебе саме.

Діва

Тобі потрібні зміни. Спробуй, наприклад, змінити фонову картинку на робочому комп'ютері, або навіть робочий комп'ютер разом з роботою. Будь-які зміни у цей час — на краще. В середині місяця спробуй також витратити гроші на себе та сім'ю.

Терези

Розповідай своєму керівнику про поточні проблеми, і він сприятиме їх вирішенню, навіть, якщо раніше цього не робив. Новий Рік та Різдво роблять людей добрішими. Твій передсвятковий бонус це також проілюструє.

Скорпіон

Не завищуй вимоги до інших, ти можеш роздратувати себе та оточуючих. Краще вивчи чужу роботу з середини, це може згодитися в майбутньому. Здоров'я, відносини у колективі та у сім'ї потребують твоєї ретельності.

Стрілець

Балує себе — купи щось, про що мріяв у дитинстві: наприклад, поні чи іграшковий автомобіль. Дитячість поведінки перед святами може навіть не викликати здивування і точно принесе тобі задоволення собою. Створи собі якесь нове хобі, можливо, це стане твоєю новою професією через декілька років.

Козеріг

Вчись, вибрав в себе нові знання — для цього настає найкращий момент. Одразу перевіряй нове на практиці, експериментуй. Лише перед святами перервись й приділи увагу поточним справам, що накопичилися за останні тижні.

Водолій

Твої доходи можуть стрімко зрости, але лише у тому випадку, якщо ти сфокусуєшся на одній справі. Не зважай на поганий настрій — це лише погода. Наприкінці місяця ти маєш можливість задовольнити свою потребу у відчутті влади.

Риби

Нажаль, колеги не матимуть багато часу на вислуховування розповідей про твої успіхи або негаразди — у цьому ти до кінця місяця лишишся наодинці. Тож витрачай час, що вивільнився, на оцінку цих досягнень та проблем. Краще зроби це десь на курорті чи просто за містом у затишному будиночку.

GO Free

Outdoor equipment & airguns

Украина, г. Киев, ул. Чигорина 55, п 2, кв. 23
Телефоны: (044) 223-59-98, (044) 529-93-27
E-mail: Info@gofree.com.ua
WWW: <http://www.gofree.com.ua>

У НОВОМУ РОЦІ ТЯГНИСЬ ДО КРАЩОГО!

HEADHUNTER

www.hh.ua

САЙТ ДЕ ЗНАХОДЯТЬ ХОРОШУ РОБОТУ!